

Sygn. akt III U 149/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2014r. w Suwałkach

sprawy **J. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o świadczenie przedemerytalne

w związku z odwołaniem J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 4 lutego 2014 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 149/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04.02./2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 170) odmówił J. W. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazał, iż nie spełnił on wymogów ustawowych, gdyż z przedłożonych dokumentów wynika, że stosunek pracy z Przedsiębiorstwem (...) nie ustał z przyczyn dotyczących zakładu pracy. W tym zakresie organ rentowy wskazał na świadectwo pracy, z którego wynika, że z dniem 31.12.2012r. stosunek pracy uległ rozwiązaniu na podstawie porozumienia stron.

W odwołaniu J. W. domagał się zmiany powyższej decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wskazał, iż pracodawca wręczając mu wypowiedzenie umowy o pracę tłumaczył się trudną sytuacją ekonomiczną firmy. Ponadto jego dotychczasowe stanowisko nie zostało obsadzone innym pracownikiem, a w momencie rozwiązania umowy o pracę nie miał świadomości konsekwencji tego zdarzenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

J. W. (ur. (...)) w dniu 23.10.2013r. po raz pierwszy wystąpił z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne. Decyzją z dnia 28.11.2013r. organ rentowy odmówił mu prawa do tego świadczenia wskazując, iż udowodnił 39 lat 11 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, przy wymaganych 40 latach, natomiast z dokumentów załączonych do wniosku wynika, iż ostatni stosunek pracy nie uległ rozwiązaniu z przyczyn dotyczących zakładu pracy tylko za porozumieniem stron.

W dniu 12.12.2013r. odwołujący wystąpił ponownie z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne. W oparciu o nowe dowody organ rentowy uzupełnił staż ubezpieczeniowy, który ostatecznie wyniósł 42 lata 3 miesiące i 20 dni. Odwołujący nadal nie wykazał, aby ostatni stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn leżących po stronie pracodawcy i dlatego skarżoną decyzją organ rentowy ponownie odmówił mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W okresie od 01.03.2006r. do 31.12.2012r. odwołujący pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...), na stanowisku technika budowy.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w dniu 31.12.2012r. odwołujący wystąpił do pracodawcy z wnioskiem o rozwiązanie umowy o pracę z dniem 31.12.2012r. za porozumieniem stron (k. 30 akt ZUS). Pracodawca wyraził zgodę na taką formę rozwiązania stosunku pracy. Ponadto w związku planowanymi zmianami organizacyjnymi pracodawca podjął decyzję, iż do końca 2012r. zlikwidowane zostanie stanowisko technika budowy (informacja k. 32 akt ZUS). Natomiast pismem z dnia 27.01.2014r. Przedsiębiorstwo poinformowało, iż rozwiązanie umowy o pracę z odwołującym nastąpiło z dniem 31.12.2012r. na podstawie art. 30 §1 pkt 1 KP w związku z przepisami ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Jak wynika z zaświadczenia (...) Urzędu Pracy w S. z dnia 18.10.2013r. odwołujący od dnia 16.01.2013r. został zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Od 17.04.2013r. do 16.01.2014r. jest uprawniany do zasiłku dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny, podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30.04.2004r.

ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U z 2013r. poz. 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 2 ust. 3 ustawy).

Analiza przepisów art. 2 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych wskazuje, iż tego rodzaju świadczenie przysługuje tym pracownikom, którzy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy utracili zatrudnienie. Przyczyną może być likwidacja zakładu pracy, upadłość czy też redukcja zatrudnienia. Są to zdarzenia, na wystąpienie których pracownik nie ma wpływu i w efekcie powodują, iż to pracodawca dokonuje wypowiedzenia umowy o pracę.

Natomiast w sprawie niniejszej do rozwiązania umowy o pracę doszło z inicjatywy pracownika. Odwołujący temu nie zaprzeczał i tym samym wykluczeniu podlegała jedna z podstawowych przesłanek, której spełnienie jest konieczne przy ubieganiu się o świadczenie przedemerytalne. Nie ma znaczenia, iż pracodawca rozważał przeprowadzenie reorganizacji, a nawet zlikwidowanie stanowiska zajmowanego przez wnioskodawcę. Odwołujący nie przedstawił dowodów, iż takie działania zostały wdrożone i przeprowadzone. Zdaniem Sądu zbyt pochopne wystąpienie przez odwołującego z wnioskiem o rozwiązanie umowy o pracę zwolniło pracodawcę z podjęcia działań zmierzających do wszczęcia procesu reorganizacji, o ile miał zamiar go przeprowadzić. W tej chwili trudno dywagować, jaki byłby skutek reorganizacji, gdyż nie można kategorycznie zakładać, że odwołujący zostałby zwolniony. Być może pracodawca zaproponowałby mu inny zakres obowiązków czy zmniejszył wymiar zatrudnienia. Jednak na chwilę obecną wszystkie te okoliczności pozostają w sferze założeń i dywagacji, nie ma bowiem dowodów, iż doszło do rozwiązania umowy o pracę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

W toku procesu Sąd nie uzyskał jednoznacznej odpowiedzi jaka była rzeczywista przyczyna wystąpienia przez odwołującego z wnioskiem o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron. Wnioskodawca powoływał się na stan zdrowia, z powodu którego musiał korzystać ze zwolnień lekarskich. Jego nieobecności były podobno niewłaściwie odbierane przez pracodawcę. W tej sytuacji należy wskazać na pewnego rodzaju sprzeczność i niespójność w stanowisku odwołującego, ponieważ gdyby z uwagi na długotrwałą niezdolność do pracy wnioskodawcy pracodawca zdecydowałby się rozwiązać z nim umowę o pracę, to nadal nie zostałby spełniona przesłanka uprawniająca do świadczenia przedemerytalnego, związana z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika.

Wydaje się, iż odwołujący w sposób nieprzemyślany podjął decyzję o rozwiązaniu umowy o pracę, nie uwzględniając zupełnie na konsekwencji, jakie wynikają z tego faktu. Niniejsze postępowanie nie służy jednak naprawieniu tych błędów. Również sytuacja osobista, trudności ze znalezieniem zatrudnienia czy wiek nie stanowiły podstawy do pominięcia którejkolwiek z przesłanek i przyznanie wnioskodawcy prawa do świadczenia emerytalnego. Przepisy dotyczące świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych należy interpretować ściśle i w tym zakresie nie można dowolnie czy też z powołaniem na zasady współżycia społecznego stanowić o prawie np. do świadczenia przedemerytalnego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt